

Ο Κυθήρων Σεραφείμ για το καταλυτικό και καταστροφικό ρεύμα της εποχής

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κυθήρων και Αντικυθήρων

“Ας μη τρομοκρατηθούμε και ας μη δειλιάσωμε προ των παντοειδών αυτών και ποικιλομόρφων ηθικών και πνευματικών απειλών”. Αυτό ανέφερε μεταξύ άλλων στην Ποιμαντορική Εγκύκλιό του για το νέο έτος ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων και Αντικυθήρων κ. Σεραφείμ**

“Τό χειρότερο καί κινδυνωδέστερο όλων τῶν προηγουμένων εἶναι τό ὀρμητικό καί ἀκάθεκτο ρεῦμα τῆς παναιρέσεως τοῦ οἰκουμενισμοῦ, τῆς «παγκοσμιοποίησης», τῆς «νέας ἐποχῆς» καί τῆς πανθηρησκείας, τό ὁποῖο τείνει νά καταλύσῃ καί νά καταργήσῃ τά ὅρια καί τοὺς πνευματικούς φραγμούς τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῶν Δογματικῶν Ὁρῶν καί τῆς μακραίωνος Ἐκκλησιαστικῆς μας Παραδόσεως καί Κληρονομίας. Ἀντίκειται καί ἀντιτίθεται τό καταλυτικό αὐτό καί καταστροφικό ρεῦμα πρὸς τὴν ἐντολήν τοῦ «μή μεταίρειν ὅρια αἰώνια, ἃ οἱ Πατέρες ἔθεντο»”, ἐπεσήμανε ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω η Ποιμαντορική Εγκύκλιος:

Άγαπητοί μου Άδελφοί και Συλλειτουργοί,
Άδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου έν Κυρίω άγαπητά.

Εύλογημένο, ειρηνικό, χαριτοφόρο, καρποφόρο και σωτήριο άς είναι τό Νέον έτος 2026!

«Χρόνια πολλά και εύτυχη, μέ καθαρά κι άγνή ψυχή,
μέ άγάπη μέ ειρήνη και μέ τή δικαιοσύνη·
μέ χαρά και μέ ύγεία, μέ τή Θεία Εύλογία» (Κάλαντα Νέου έτους)

Μέ τήν Χριστιανικήν Πίστιν και τήν άγκυραν τής κατά Θεόν έλπίδος, άς διαπλεύσωμεν τό άνοιχθέν σήμερα πέλαγος τοϋ νέου σωτηρίου έτους τής χρηστότητος τοϋ Κυρίου και Θεοϋ ήμών, «άφορώντες εις τόν τής Πίστεως Άρχηγόν και τελειωτήν Ίησοϋν» (Έβρ. 12,2).

Ό νέος χρόνος περικλείει κατά κανόνα έλπίδες και προσμονές, αλλά και φόβους και άγωνίες.

Θά μοϋ έπιτρέψετε, αντί άλλων λόγων και σκέψεων, νά παραθέσω άπόσπασμα Ποιμαντορικής Έγκυκλίου Πρωτοχρονιάς τοϋ νεοφανοϋς συμπαθεστάτου Άγίου Καλλινίκου, Έπισκόπου Έδέσσης (έκοιμήθη έν Κυρίω τόν Αϋγουστον τοϋ έτους 1984), ή όποία, παρ' ότι παρήλθον πέντε (5) περίπου δεκαετίες, διατηρεϊ τήν έπικαιρότητα και ζωτικότητα της. «... Πολλά έρωτήματα προβάλλουν διά τό νέον έτος. Θά είναι πράγματι νέον ή όπως τό παρελθόν; Θά είναι καλλίτερον; Θά είναι χειρότερον; Θά είναι όπως τό περασμένο έτος; Θά έχωμεν εύχάριστα γεγονότα ή δυσάρεστα;

Δέν γνωρίζομεν σχετικώς. Έν όμως γνωρίζομεν, ότι ύπάρχει Θεός Προνοητής. Ύπάρχει ό Θεός, ό όποϊος φροντίζει διά τά πετεινά τοϋ οϋρανοϋ, διά τά άνηθ, διά πράγματα εύτελοϋς άξίας, πολύ δέ περισσότερο διά τόν άνθρωπον, τόν «κατ' εικόνα και καθ' όμοίωσιν αϋτοϋ» πλασθέντα. Ύπάρχει ό Θεός Πατήρ, ό Όποϊος έδωκε τό δικαίωμα εις τόν άπόγονον τοϋ Άδάμ νά άπευθύνεται προς Αϋτόν και νά λέγη «Πάτερ ήμών ό έν τοϊς Οϋρανοϊς». Ύπάρχει ό Θεός τής Άγάπης, ό Όποϊος ήγάπησε τόν άμαρτωλόν άνθρωπον μέχρι θυσίας τοϋ Υιοϋ Του. «Οϋτως ήγάπησεν ό Θεός τόν κόσμον, ωστε τόν Υιόν αϋτοϋ τόν μονογενή έδωκεν» (Ίωάν. γ', 16) εις θάνατον σταυρικόν και έπονείδιστον χάριν τής σωτηρίας τοϋ ανθρώπου.

Ύπάρχει ό Θεός Κυβερνήτης τοϋ σύμπαντος. Ύπάρχει ό Κύριος τών Δυνάμεων. Ύπεράνω αρχών και έξουσιών είναι ό Παντοδύναμος Κύριος. Οι άνθρωποι λησμονοϋν τόν Θεόν, οϋχι σπανίως δέ και τόν περιφρονοϋν, άκόμη και τόν

πολεμοῦν. «Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καί ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς» κατά τόν Ψαλμωδόν. Αὐτός πού κατοικεῖ εἰς τούς οὐρανοὺς, ὁ Παντοδύναμος καί δίκαιος Θεός, θά τούς περιπαίξῃ καί θά τούς χλευάσῃ, θά τούς κάμῃ καταγέλαστους ἐνώπιον ὄλων.

Ἡ ἐπίγειος ζωὴ μας εἶναι ὀλίγη. Μὴ τὴν συντομεύωμεν καί τὴν δηλητηριάζωμεν μέ σκέψεις ἀγωνίας καί ἀπελπισίας. Ἐπάνω ἀπὸ ὄλους μας ὑπάρχει τὸ στοργικόν καί παντοδύναμον Χέρι τοῦ Θεοῦ Πατρός. Ὅ,τι καί ἄν γίνῃ, ὅ,τι καί ἄν συμβῆ, θά τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ Κύριος. Μὲ ἐμπιστοσύνη εἰς τόν Πατέρα, τόν Υἱόν καί τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἄς βαδίσωμεν τὸ ἀρξάμενον ἔτος. Ἄς στηρίξωμεν τὰς ἐλπίδας μας εἰς τόν Θεόν καί Πατέρα, ὅτι «αὐτῷ μέλει περὶ ἡμῶν» κατά τούς Ἀποστολικούς λόγους (Α' Πέτρ. ε', 7).

«Καί τά νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, Ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καί τῷ λόγῳ τῆς Χάριτος αὐτοῦ» (Πράξ.κ', 32) καί εὐχομαι, ὅπως ὁ Νέος ἐνιαυτός τῆς Χρηστότητος τοῦ Κυρίου εἶναι ὑγιεινός, καρποφόρος, εὐλογημένος, εἰρηνικός, ἅγιος» (1981).

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Καί τότε καί τώρα καί εἰς τὸ μέλλον ἔρχονται δύσκολα χρόνια, δυσχεῖμεροι καιροὶ αὐτονομήσεως καί ἀποστασίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ Θελήματος τοῦ Παντοκράτορος Κυρίου καί Θεοῦ ἡμῶν. «Ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν» (πρβλ. Ματθ. 24,12 καί Α' Τιμ. 4,1).

«Οἱ μακρύνοντες ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται», ἐπισημαίνει ὁ Προφητάναξ Δαυΐδ. Εἰς τὸ σύγγραμμα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Γραμματείας τοῦ 2ου αἰῶνος «Διδαχὴ τῶν 12 Ἀποστόλων» γίνεται λόγος διὰ τὴν «ὁδὸν ζωῆς» καί τὴν «ὁδὸν θανάτου». Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν «ὁδὸν ζωῆς»,

ἀφοῦ γίνεται σύστασις διὰ τὴν ἀποφυγὴν κάθε πονηροῦ, κακοῦ καί αἰσχροῦ πράγματος, συμβουλεύει ὁ ἄγνωστος συγγραφεὺς νὰ εἶναι ὁ Χριστιανὸς πραύς (πρᾶος), διότι «οἱ πραεῖς κληρονομήσουσι τὴν γῆν». Νά εἶναι «μακρόθυμος καί ἐλεήμων καί ἄκακος καί ἡσύχιος

καί ἀγαθός καί τρέμων τούς (θεῖους) λόγους». Ἡ δέ «τοῦ θανάτου ὁδός» εἶναι πρωτίστως πονηρά καί κατάρας μεστή καί χαρακτηρίζεται ἀπὸ ὅλα τὰ θανάσιμα ἁμαρτήματα· «φόνους, μοιχεῖες, αἰσchrές ἐπιθυμίες, πορνεῖες, κλοπές, εἰδωλολατρίες, μαγεῖες, ψεῦδη, ψευδομαρτυρίες, ὑποκρίσεις, δόλους, ἀρπαγές...» καί ὅλα τὰ λοιπὰ συμπαρομαρτοῦντα. Καί καταλήγει ὁ ἱερός συγγραφεὺς· «ῥυσθειήτε, τέκνα, ἀπὸ τούτων ἀπάντων», δηλ. εἴθε νὰ ἀπαλλαγῆτε, τέκνα μου, ἀπὸ ὅλα αὐτά.

Ἡ ἠθική καί πνευματικὴ κατάστασις τῶν συγχρόνων καιρῶν καί χρόνων εἶναι ὑποτονικὴ καί ὑποβαθμισμένη σέ παγκόσμια κλίμακα.

Είκοσι καί πλέον αιώνες Χριστιανισμού καί ὁ κόσμος καί ὀλόκληρη ἡ ἀνθρωπότητα δέν φωτίζονται, ὅπως καί ὅσον θά ἔπρεπε, ἀπό τόν Φωτοδότην καί Ζωοδότην Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, «τό φῶς τό ἀληθινόν, τό φωτίζον καί ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον». Δι' αὐτόν τόν λόγον δέν σημειώνεται εὐκόλως ἐφ' ἡμᾶς τούς συγχρόνους ἀνθρώπους «τό Φῶς τοῦ Προσώπου τοῦ Κυρίου ἡμῶν», «ἵνα ἐν Αὐτῷ ὀψώμεθα Φῶς τό ἀπρόσιτον (τῆς Ἀγίας καί Ζωοποιῦ Τριάδος) καί ἵνα «κατευθύνη ὁ Κύριος τά διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν Θείων Του ἐντολῶν». Ἐγωκεντρισμός, ἀλαζονεία, ἰδιοτέλεια, ψυχρότητα αἰσθημάτων, ἀσέβεια, ἀνευλάβεια, ἀδιαφορία, ἀναισθησία ἐνίοτε καί ἀναλγησία μπροστά εἰς τόν ἀνθρώπινο πόνο καί τήν δυστυχία, ἀποστασία ἀπό τόν Πλάστην καί Δημιουργόν μας. Πόλεμοι καί ἀκοαί πολέμων μέ κίνδυνον νά μεταβληθοῦν καί ἐξαπλωθοῦν εἰς παγκόσμιον κλίμακα. Ἀλληλοσπαράσσονται ὁμόδοξα ἔθνη, ἀλλά καί ἀλλόφυλοι καί ἀλλόθρησκοι στρέφονται ὁ ἕνας κατά τοῦ ἄλλου δι' οἰκονομικά καί γεωπολιτικά συμφέροντα.

Ἄμαχος πληθυσμός καί ἀθῶες παιδικές ὑπάρξεις βομβαρδίζονται καί θανατώνονται ἀσπλάγχχνως.

Ἀλλά καί ὁ ἄλλος, ὁ ἰδιόμορφος παγκόσμιος πόλεμος κατά τῶν ἀγεννήτων ἐμβρύων διά τῶν ἀμβλώσεων καί τῶν ἐκτρώσεων μαίνεται καί κυριαρχεῖ εἰς ὅλον τόν πλανήτην μας, μέ φρικτά ἀποτελέσματα. Ἐκατομμύρια ἀθῶα πλάσματα κάθε χρόνο, παγκοσμίως, δέν βλέπουν τό φῶς τῆς ζωῆς καί θάπτονται εἰς τούς ὑπονόμους... Ὅμως, δέν γίνεται λόγος, ὅπως καί ὅσο θά ἔπρεπε, διά τά «ἠρώδεια» αὐτά σύγχρονα ἐγκλήματα, τά ὁποῖα βαρύνουν ὅλην τήν ἀνθρωπότητα.

Τί δέ νά εἴπωμεν διά τήν διά νόμου ἀνατροπήν τῆς ἀνθρωπίνης ὄντολογίας καί φυσιολογίας, ἀρχῆς γενομένης ἀπό τό Ἑλληνορθόδοξο Γένος μας; **Ἡ νομιμοποίησις τοῦ ἀντιευαγγελικοῦ καί ἀντισυνταγματικοῦ, μέχρι τῆς ψηφίσεώς του, «γάμου» ὁμοφύλων ἀτόμων, μέ τό δικαίωμα τῆς υἰοθεσίας ἀνηλίκων, οἱ ὁποῖοι τεκνοθετοῦνται, χωρίς νά ἔχουν τήν δυνατότητα ἐπιλογῆς τοῦ περιβάλλοντος, εἰς τό ὁποῖο θά ἀνατραφοῦν. Ὁ λόγος εἰς διεθνῆ συνέδρια περί πολυγαμίας καί ἡ «στέψις» ἀπό «ιέρειες» προτεσταντικῶν παραφυάδων ἀτόμων, μέ περισσότερα τοῦ ἑνός ἄτομα («πολυγαμία»), ὀδηγοῦν σέ ἔκφυλες «σοδομητικοῦ τύπου» καταστάσεις καί ἀθλιότητες.**

Ὅμως, τό χειρότερο καί κινδυνωδέστερο ὅλων τῶν προηγουμένων εἶναι τό ὀρμητικό καί ἀκάθεκτο ρεῦμα τῆς παναιρέσεως τοῦ οἰκουμενισμοῦ, τῆς «παγκοσμιοποίησης», τῆς «νέας ἐποχῆς» καί τῆς πανθησκείας, τό ὁποῖο τείνει νά καταλύσῃ καί νά καταργήσῃ τά ὅρια καί τούς πνευματικούς φραγμούς τῶν ἱερῶν

Κανόνων, τῶν Δογματικῶν Ὁρῶν καί τῆς μακραίωνος Ἐκκλησιαστικῆς μας Παραδόσεως καί Κληρονομίας. Ἀντίκειται καί ἀντιτίθεται τό καταλυτικό αὐτό καί καταστροφικό ρεῦμα πρὸς τὴν ἐντολήν τοῦ «μὴ μεταίρειν ὄρια αἰῶνια, ἃ οἱ Πατέρες ἔθεντο».

Ἀδελφοί μου,

Ἄς μὴ τρομοκρατηθοῦμε καί ἄς μὴ δειλιάσωμε πρὸ τῶν παντοειδῶν αὐτῶν καί ποικιλομόρφων ἠθικῶν καί πνευματικῶν ἀπειλῶν. Συνειδητοποιοῦντες τὴν ζοφεράν καί πνιγηράν αὐτὴν πραγματικότητα, ἄς στραφοῦμε «ὅλη ψυχῆ τε καί καρδίᾳ» καί ἄς ἐπικαλεσθοῦμε «ἐκ βάθους ψυχῆς μας καί μέσης καρδίας», ὅπως ἔγραφε εἰς τὰ ποιήματά του ὁ πολυπαθῆς καί πολυδοκιμασθεὶς προσφιλέστατος εἰς ὅλους μας Ἅγιος Νεκτᾶριος, Ἐπίσκοπος Πενταπόλεως, ὁ χαριτοβρύτης, τόν «μόνον δυνάμενον σῶζειν» Κύριον καί Θεόν ἡμῶν.

Ἄς ἐπαναλάβωμε τὰ θεοφώτιστα λόγια τοῦ συγχρόνου Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου Καλλινίκου, Μητροπολίτου Ἐδέσσης, εἰπόντος : «Υπάρχει ὁ Θεός τῆς Ἀγάπης, ὁ Ὅποιος ἠγάπησε τόν ἁμαρτωλόν ἄνθρωπον μέχρι θυσίας τοῦ Υἱοῦ Του... Ὑπάρχει ὁ Θεός Κυβερνήτης τοῦ σύμπαντος. Ὑπάρχει ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων. Ὑπεράνω ἀρχῶν καί ἐξουσιῶν εἶναι ὁ Παντοδύναμος Κύριος».

Εὐχόμενος ὀλοψύχως ὁ νέος χρόνος νά εἶναι εὐλογημένος παρά Κυρίου, εἰρηνικός, δημιουργικός, ὑγιεινός μέ τὴν κατ' ἄμφω ὑγεία καί καλλίκαρπος, διατελῶ,

Μετά Πατρικῶν εὐχῶν καί εὐλογιῶν
Ὁ Μητροπολίτης

τὸ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ

Υ/Γ Ἡ παροῦσα Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος νά ἀναγνωσθῆ εὐκρινῶς κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία τῆς Πρωτοχρονιάς, ἥ, ὅπου δέν γίνῃ Θ. Λειτουργία ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει, τὴν Κυριακή 4-1-2026.